

(๓๑ ทวี)
คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

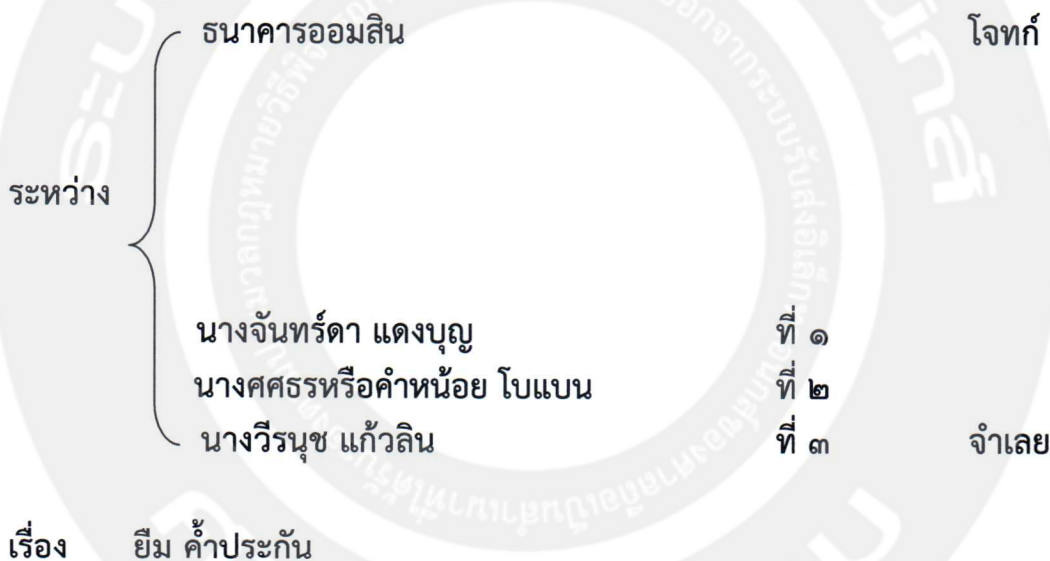
คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๔๑/๒๕๖๙
คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๒๔๕/๒๕๖๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดฮอด

วันที่ ๙ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

ความแพ่ง

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินไปจากโจทก์ มีจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้

ค้ำประกันการชำระหนี้ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ ขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ ชำระเงิน

๑๓๘,๓๗๔.๘๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเอ็ด แอล อาร์ (MLR) บวกด้วย

ร้อยละ ๔ ต่อปี (ขณะฟ้องคดีอัตราดอกเบี้ยเอ็ด แอล อาร์ เท่ากับร้อยละ ๖.๑๗๕ ต่อปี)

/ของต้นเงิน...

-๒-

ของต้นเงิน ๙๙,๕๑๓.๐๙ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์
หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ชำระหนี้แทนจนครบถ้วน

จำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การ แต่เป็นคดีที่โจทก์มีคำขอบังคับให้จำเลยทั้งสาม
ชำระหนี้เป็นเงินจำนวนแน่นอน จึงให้โจทก์ส่งเอกสารแทนการสืบพยานตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๙๘ ทวิ วรรคสาม (๑) ประกอบพระราชบัญญัติวิธี
พิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗

พิเคราะห์คำฟ้องประกอบพยานเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่โจทก์อ้างส่งผ่าน
ระบบการยื่นคำร้องทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Filing) แล้ว เห็นว่า โจทก์มีหลักฐานเอกสารมา
แสดงประกอบคำฟ้อง โดยเฉพาะสำเนาสัญญากู้ยืมเงินเพื่อการบริโภค สัญญาค้ำประกัน
สัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ที่ปรากฏลายมือชื่อของจำเลยทั้งสาม ซึ่งมีหลักฐานการทวง
ถามหนี้ไปยังที่อยู่ตามภูมิลำเนาของจำเลยเป็นลำดับเหตุผลน่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงจึงมีมูลฟัง
ได้ตามคำฟ้องโจทก์ เมื่อจำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินโจทก์แล้วผิดนัดชำระหนี้ไม่ครบถ้วน จำเลยที่ ๑
จึงต้องรับผิดชอบโจทก์ สำหรับจำนวนเงินที่จำเลยต้องรับผิดชอบตามสัญญากู้ยืมเงินต่อโจทก์นั้น
เมื่อตรวจดูการคำนวณยอดหนี้ของโจทก์แล้วเห็นว่าถูกต้องตามสัญญาและประกาศ

/กระหวาง...

-๓-

กระทรวงการคลัง และได้ความว่าหลังจากวันที่จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ครั้งสุดท้ายไม่ถึงหนึ่งปี
โจทก์ก็นำคดีมาฟ้องแล้ว ทั้งภายหลังจากวันฟ้องโจทก์เรียกดอกเบี้ยในอัตราที่ไม่เกินกว่า
กฎหมายกำหนด จึงกำหนดให้จำเลยที่ ๑ รับผิดชอบโจทก์ในส่วนของต้นเงินและดอกเบี้ยตามฟ้อง
สำหรับจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในฐานะผู้ค้ำประกัน แม้ว่าสำเนาสัญญากู้ยืมเงิน
เพื่อการบริโภคและสัญญาค้ำประกัน ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มี
ผลบังคับใช้ก็ตาม แต่จากคำฟ้องโจทก์บรรยายว่า จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ตั้งแต่งวด
ประจำวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ซึ่งตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๙ กำหนดว่าในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดนับแต่
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้และผู้ค้ำประกันให้เป็นไปตาม
มาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
ดังนั้นแม้ว่าตามสัญญาค้ำประกัน จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ผู้ค้ำประกันต้องร่วมรับผิดชอบในต้นเงิน
กับจำเลยที่ ๑ ด้วย แต่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๘๖ ได้วางหลักว่า
“เมื่อลูกหนี้ผิดนัดให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่

/ลูกหนี้...

-๔-

ลูกหนี้ผิดนัด หากเจ้าหนี้มิได้มีหนังสือบอกกล่าวในกำหนด ให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความ
รับผิดชอบในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้ราย
นั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง” เมื่อความปรากฏตามฟ้อง
โจทก์ว่าจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้เงินกู้ในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่จากพยานหลักฐาน
ของโจทก์ โจทก์พื้มีหนังสือบอกกล่าวให้จำเลยทั้งสามชำระหนี้ตามสัญญากู้เงิน ในวันที่ ๖
พฤศจิกายน ๒๕๖๘ อันเป็นเวลาภายหลังพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันผิดนัดตามกฎหมาย
ดังกล่าว ส่วนหนังสือแจ้งเตือนให้ชำระหนี้ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ นั้น โจทก์ไม่มี
หลักฐานมาแสดงว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ได้รับหนังสือแจ้งเตือนดังกล่าวแล้วแต่อย่างใด จึงไม่
อาจถือได้ว่าโจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิด
นัดแล้ว ดังนั้นผู้ค้ำประกันจึงต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ เฉพาะในส่วนของต้นเงินและ
ดอกเบี้ยเพียง ๖๐ วัน นับแต่วันผิดนัดเท่านั้น และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏจากรายละเอียด
ประกอบรายงานการคำนวณยอดหนี้ว่า หลังจากวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๙ จำเลยยังชำระเงิน
ให้โจทก์อีกหลายครั้ง ถือได้ว่าดอกเบี้ยในช่วง ๖๐ วันดังกล่าวนี้ย่อมถูกปลดเปลื้องหนี้สินไป
หมดแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมรับผิดชอบเฉพาะในส่วนของต้นเงินเท่านั้น

/อนึ่ง...

-๕-

อนึ่ง คำขอท้ายฟ้องที่โจทก์เรียกดอกเบี้ยมาในอัตราร้อยละ ๑๐.๑๙๕ ต่อปีนั้น เห็นว่า ขัดแย้งกับวิธีการคำนวณดอกเบี้ยที่โจทก์บรรยายมาโดยอิงจากอัตราดอกเบี้ย เอ็ม แอล อาร์ ขณะที่ฟ้องที่มีอัตราเท่ากับร้อยละ ๖.๑๗๕ ต่อปี บวกด้วยร้อยละ ๔ ต่อปี เมื่อ รวมกันแล้วจะได้เท่ากับอัตราร้อยละ ๑๐.๑๗๕ ต่อปี ทั้งยังขัดแย้งกับคำฟ้องโจทก์ในหน้าที่ ห้า จึงกำหนดให้โจทก์เรียกดอกเบี้ยได้ในอัตรา ร้อยละ ๑๐.๑๗๕ ต่อปี แทน

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงินจำนวน ๑๓๘,๓๗๔.๘๔ บาท พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละเอ็ม แอล อาร์ (MLR) บวกด้วยร้อยละ ๔ ต่อปี (ขณะที่ฟ้องคดีอัตราดอกเบี้ยเอ็ม แอล อาร์ เท่ากับร้อยละ ๖.๑๗๕ ต่อปี) ของต้นเงิน ๙๗,๕๑๓.๐๙ บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๙) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระ ให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ปฏิบัติการชำระหนี้แทน แต่ให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รับผิดชอบ เพียง ๙๗,๕๑๓.๐๙ บาท และไม่ต้องรับผิดชอบในส่วนดอกเบี้ยนับตั้งแต่วันฟ้อง กับให้จำเลยทั้งสาม ร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความให้ ๓,๐๐๐ บาท ค่าใช้จ่าย

ในการดำเนินคดีให้เป็นพับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก./

นายเอกชน เกษมถาวรศิลป์

